

รธน. มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๕

พ.ร.บ. ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ (๗) และมาตรา ๒๙

พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๖ กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เป็นผู้กำหนดประเภทของภาพยนตร์ที่จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร และจัดประเภทของภาพยนตร์ไว้ ๗ ประเภทตามมาตรา ๒๖ (๑) ถึง (๗) โดย (๗) เป็นภาพยนตร์ที่ห้ามเผยแพร่ในราชอาณาจักร และมาตรา ๒๙ กำหนดให้การพิจารณาอนุญาตภาพยนตร์ตามมาตรา ๒๕ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์เห็นว่าภาพยนตร์เรื่องใดมีเนื้อหา ที่เป็นการบ่อนทำลาย ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจกระทบกระเทือน ต่อความมั่นคงของรัฐ และเกียรติภูมิของประเทศไทย ให้มีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขหรือตัดทอน ก่อนอนุญาต หรือจะไม่อนุญาตก็ได้ บทบัญญัติทั้งสองมาตราเป็นบทบัญญัติที่กำหนดอำนาจและขอบเขต การใช้อำนาจของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ให้ต้องใช้อำนาจภายในขอบเขตตามที่กฎหมาย บัญญัติ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของสังคมโดยรวม อันเป็นการสอดคล้องกับหลักนิติธรรม ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง นอกจากนี้ มิได้เป็นการห้ามสร้างภาพยนตร์ แต่ผู้สร้าง ภาพยนตร์ที่ประสงค์จะนำออกฉาย ให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายในราชอาณาจักรต้องผ่านการตรวจ พิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์และวีดิทัศน์ตามกฎหมายเสียก่อน เป็นมาตรการทางกฎหมาย ในการพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาที่จะนำออกสู่สาธารณะ การจำกัดเสรีภาพในลักษณะเช่นนี้ ย่อมกระทำได้ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง อีกทั้งใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีหนึ่งหรือ แก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง และมีได้จำกัดเสรีภาพเกินกว่ากรณีแห่งความจำเป็น ไม่ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๔๕

ย่อโดย นายสิริวิช สุรนินวงศ์
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นางศรัณยา วีระกรพานิช
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๓